

VOJTĚCH ŠEMBERA

SEZNAM SKLADEB (CZ)

INSTRUMENTÁLNÍ TVORBA

- Fragments prvního sněhu
 - Skladba Fragments prvního sněhu (pro basklarinet, vibrafon, syntetizátor, elektrický klavír a akustický klavír) je inspirována atmosférou krajiny pokryté prvním sněhem. Vznik této skladby byl pro mě velkým dobrodružstvím: původně se skladba měla jmenovat jen První sníh, ale poté, co jsem ji dopsal a zjistil, že se mi vlastně nelíbí, jsem se rozhodl partituru rozstříhat na maličké kousíčky a tyto nasypat zcela náhodně na kus papíru. Proto tedy Fragments prvního sněhu.
- Noční zvukomalba
 - Skladba Noční zvukomalba (pro nespecifikované nástrojové obsazení) je grafickou partiturou původně napsanou pro soubor VENI academy. Jedná se vlastně o obraz noční krajiny – mapu, podle které každý člen ansámblu putuje od země k nebi. Skladba je zcela závislá na zodpovědné přípravě každého z interpretů, jelikož tito si musí důkladně připravit svůj vlastní hudební materiál a předem určit, jakou cestu si zvolí. Není zde tedy žádný prostor pro improvizaci.
- 2 nokturna
 - Dvě krátká nokturna (pro klavír) jsou vlastně kompoziční etudou využívající alternativní harmonické systémy vycházející z idey barokního generálbasu. Název nokturna tedy spíše vystihuje výslednou atmosféru těchto etud než jejich prvotní inspiraci.
- Mlčenlivé čluny
 - Skladba Mlčenlivé čluny (pro flétnu, sopránový saxofon, vibrafon, kytaru, akordeon a kontrabas) je inspirována obrazem ze Starce a moře od Ernesta Hemingwaye: rybáři vyplouvají na moře v chladné temnotě těsně před úsvitem. Klid moře je přerušován pouze skotačením létajících ryb a šepotem vlastních myšlenek.

VOKÁLNÍ A VOKÁLNĚ-INSTRUMENTÁLNÍ TVORBA

- A noc je něžná
 - Skladba A noc je něžná (pro kontraalt) podle poesie Hany Fouskové se řídí filosofií, že zpěv je vlastně pouze velmi specifický způsob recitace, který je na stejné rovině jako projev mluvní. Hlavní těžiště skladby dlí v poesii samotné a pro tu netřeba dodávat mnoho slov.
- Filoktétés
 - Skladba Filoktétés (pro baryton a orchestr) je volně inspirována Sofoklovou stejnojmennou tragédií, která se zaobírá rozporem mezi ctí a vypočítavostí, idealismem a pragmatismem. Stejně tak nacházíme i v této skladbě rozpor. Jejím těžištěm je neustálé prolínání dvou charakterově zcela rozdílných rovin. Roviny lyrické, symbolizující čest a ideál vyššího jsoucna, které běžně nejsme schopni pojmout, a roviny bezostyšného sarkasmu.
- 5 haiku
 - Cyklus pěti haiku (pro dva dětské hlasy a zobcovou flétnu) je bezúčelnou hrou se slovy a tóny. Jak v rovině slovní, tak v rovině hudební jsou uplatněny dadaistické principy, čímž je ještě více podtržena zvukovost slova oproti jeho významu, což ovšem myšlenka haiku – podle mého názoru – nijak neubližuje. Naopak!
- Hommage à Franz Schubert
 - Skladba Hommage à Franz Schubert (pro baryton a klavír) je nostalgickým ohlédnutím za estetikou prosté krásy. Její hudební materiál vychází z poslední písně Schubertovy Spanilé

mlynářky, kdy potůček zpívá ukolébavku utonulému poutníkovi, kterého celým cyklem provázel. Jeho konejšivý zpěv dává zapomenout všem nespravedlnostem světa a připomíná to pěkné – to, co s tímto poutníkem nenávratně zhynulo. Kolik toho pěkného ovšem uhynulo od časů Franze Schuberta?

- 3 madrigaly
 - Tři úsměvné madrigaly (pro chlapecký sbor) podle poesie Jaromíra Vlacha je poněkud nevychovaná až absurdní skladba, která záměrně rezignuje na práci s tónovými výškami a soustředí se spíše na rytmizovanou deformaci mluvy. Skladba by měla působit tak, jako když skupina pubertáků recituje přisprostlé básničky, kterým vlastně nerozumí.
- Miserere
 - Skladba Miserere (pro baryton a klavír) je dialogem mezi člověkem, který si hledá svou vlastní cestu k poznání sebe sama a z (ne)čistoty svého srdce poznává Boha, a dogmatickým učením církve. Tento dialog je veden formou modliteb arménského patriarchy Nersetise Clajensise a možnosti jejich rozdílných interpretací.
- Mýtické písně
 - Každá z částí cyklu Mýtické písně (pro soprán a klavír) podle modliteb arménského patriarchy Nersetise Clajensise zastihuje některou ženu z řecké mytologie v úzkostné situaci, která je pro ni podnětem k modlitbě – první Médea musí uspat draka, který střeží zlaté rouno, druhá Heró čeká na svého milého, který za ní plave přes rozbouřené moře, třetí Echó již proměněná v kámen lituje svých činů, čtvrtá a poslední Eurydika se vrací zpět do podsvětí poté, co se za ní Orfeus ohlédne.
- 3 písně
 - Cyklus tří písní (pro alt a violu) podle tibetské lidové poesie je o důvěřivé dívčí lásce plné naděje oproštěné od skepse dospělosti.
- Předtucha
 - Skladba Předtucha (pro hlas) zkoumá možnosti mluveného slova v hudebním kontextu. Od recitace poezie skladba spěje k čím dál tím většímu zaměření na zvukovost slova, a to až k naprostému oproštění se od jeho původního významu. Zcela stěžejní je pro skladbu specifická perkusivita českého jazyka a jeho rytmika.

AUDIO

Nahrávky vybraných skladeb jsou dostupné na <https://m.soundcloud.com/vojt-ch-embera>